

Scavenius: Det er ikke min Hensigt at gaa ind paa en lang Udvikling af, hvorfor jeg og et andet æret Medlem ikke have kunnet slutte os til Udvalgets Flertal i de Spørgsmaal, som have været fremdragne af den ærede Ordfører, men ganske kort maa jeg dog andtyde vore Grunde. Hvad Spørgsmaalet i det hele taget angaar om at lade Embeder staa aabne for Ministre, maa jeg sige, at man dog vel maa erkende, at efter vore Forhold maa det være hensigtsmæssigt og bedst tjenligt for Statstjenesten, at saadant kan ske inden for rimelige Grænser. Ellers vil man tit og mange Gange komme til at udelukke Mænd fra Ministerposten, der ville være skikkede dertil og kunne gøre Nytte deri. Men indrømmes skal det selvfølgelig, at i længere Tid kan dette ikke gaa an. Den Fare er der jo altid derved, at, hvis et Embede i alt for lang Tid staa ledigt, kan den Tanke komme op mellem Folk og ogsaa her paa Rigsdagen, at dette Embede ikke er saa nødvendigt, som man hidtil har antaget det for. Men, som sagt, at der er Lejlighed for Ministrene til at lade saadanne Embeder; som de hidtil have beklædt, staa ledige i nogen Tid, tror jeg, at man dog alle ret beset maa være enige i. Hvad nu angaar det Spørgsmaal, der særlig er oppe, ser jeg ikke rettere, end at det ikke saa let kan afgøres, at de omtalte Poster falde ind under Bestemmelserne i Lov af 26de Marts 1870 §§ 5—6, som den ærede Ordfører mener. Den Argumentation, som Regeringen har ført i den Skrivelse, der er afftrykt under Nr. 44, synes mig meget plausibel. Der er ingen Tvivl om, at de omtalte Poster ikke kunne kaldes Bestillinger, dertil ere de for overordnede, og Embeder i almindelig Betydning ere de heller ikke. Det kan altid være en Skønssag, hvorvidt man paa dette specielle Punkt vil føre dem hen under Benævnelsen Embeder eller ej. Jeg tror ikke, det er en Ting, der saaledes uden videre kan afgøres og siges: Naar de ikke ere Bestillinger, maa de være Embeder, en af Delene maa de være. Der er intet i Vejen for, at der kan være Statstjenester, der hverken ere Embeder eller Bestillinger, men Honorarhverv, som Ministeriet kalder det. Der er heller intet i Vejen for, at et saadant kan og maa behandles paa visse Punkter som et Embede, saaledes hvis dets Besidder gør sig skyldig i en eller anden kriminel Handling, da maa han behandles som andre Statstjenere. Men med Hensyn til Spørgsmaalet om et saadant

honorarlønnet Hvervs Forbindelse med et andet Embede eller Bestilling eller en Embeds- eller Bestillingsmands Konstitution i et saadant honorarlønnet Hverv, maa man dog tage i Betragtning, at der ikke følger nogen pensionsberettiget Lønning med dette Hverv. Deraf synes det mig at maatte sluttes, at Sagen ikke saaledes kan afgøres blot ved, at man siger, at de kunne henføres under Loven af 1870. Naar man saa tager de tre foreliggende Forhold under Overvejelse, ere de af temmelig forskellig Beskaffenhed. Jeg nærer ingen Tvivl om, at den Stilling, der ligger under Justitsministeriet, ikke kan henføres under Begrebet Embede. Ministeriet har ingenlunde overtraadt sin Bemyndigelse; thi der er her ikke Tale om nogen Statstjeneste, der er fastsat eller blot omtalt i nogen Lønningslov. Der er kun gennem Lønningsloven stillet en vis Sum, noget over 4,000 Kr., om jeg ikke husker fejl, til Justitsministerens Raadighed for dermed at bestride Overbestyrelsen af Fængselsvæsenet. Hvorledes han gør det, hvorledes han anvender Pengene, bliver hans Sag, naturligvis under hans almindelige konstitutionelle Ansvar. Jeg kan derfor ikke ret se, at man kan komme den ærede Justitsminister nær paa dette Punkt. Noget anderledes forholder det sig med de to andre Poster, idet de ere opførte paa Lønningslove som Hverv, der honoreres, men her maa jeg sige, særlig hvad den ene Post angaar, nemlig den 5te Direktørpost ved Livsforsikringsanstalten, at det dog turde være sikkert, at vi alle — eller alle de, der interesserede sig for den Sag — i Fjor vare enige om, at disse to Direktørposter, som der var Tale om, skulde honoreres paa en bestemt Maade og saaledes, at de kunne forbindes med andre statslønnede Hverv. Det er sikkert, at der, som den meget ærede Ordfører siger, i Anmærkningerne til Lovforslaget kun staa, at de kunne forbindes med andre „Beskæftigelser“, men jeg ser ikke rettere, end at det Ord behøvede aldeles ikke at være sat ind, hvis ikke Meningen havde været, at de kunne være forbundne med andre lønnede Hverv, thi naar man opretter en Bestilling, et Embede eller en Tjeneste, eller hvad man nu vil kalde det, med et aarligt Honorar af 1,400 Kr., og hvor den vedkommende, der skal beklæde det, skal indtage en temmelig overordnet Stilling, da følger det af sig selv, at det nødvendigvis maa tillades vedkommende at have en anden Beskæftigelse; det behøvede ikke at siges. Naar det da udtrykkelig er